

[Finansministeren.]

regnskabsmæssig Udligning fra det ene Aar til det andet, saa at man, hvis der et enkelt Aar afholdes meget store Udgifter til beskæftigelsesfremmende Formaal, ikke behøver at lade hele dette Beløb belaste det paagældende Aars Driftsregnskab, men kan opføre det paa Fonden. Fondens samlede Udgifter afskrives saa over en passende Aarrække, saa at de Beløb, der gennem Afskrivningerne belaster de enkelte Aars Driftsregnskaber bliver mere jævnt fordelt end selve de enkelte kontante Udgiftssummer.

Denne Lov er siden blevet forlænget fra Aar til Aar og gælder i sin nuværende Skikkelse til Udgangen af indeværende Finansaar. Det foreslaas ved dette Lovforslag, at de gældende Regler forlænges, denne Gang for 3 Aar, altsaa til Udgangen af Finansaaret 1949—50. De Forhold, der har ført til, at man kan anvende den her beskrevne Fremgangsmaade, er der næppe Grund til at antage, at der kommer nogen større Forandring i foreløbig, og i hvert Fald synes der ikke at være nogen Grund til at ændre den hidtil fulgte Praksis, før man maaske kommer til at tage dette Spørgsmaal op i en større Sammenhæng, nemlig i Forbindelse med Spørgsmaalet om Statsregnskab og Bogføring i det hele taget. Det er muligt, at disse Ting vil komme frem, bl. a. under Forvaltningskommissionens Arbejde, men da der sikkert vil gaa en rum Tid, inden der bliver Anledning til at beskæftige sig med dem der, synes der ikke at være Grund til at blive ved at forlænge Loven for 1 Aar ad Gangen.

Lovens Bestemmelser er i øvrigt uforandrede, herunder ogsaa Adgangen til at rejse Midler til Dækning af disse Udgifter ved Udstedelse af særlige Forskrivninger.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Stempelafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg C: Sp. 297).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov om Stempelafgift, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af det høje Folketing. Lovforslaget tilsigter en Forenkling og paa et vist Omraade en Decentralisation af Administrationen vedrørende Stempelafgiften.

For saa vidt angaar Stempelbøder, der omtales i Lovforslagets § 1, har Praksis hidtil været den, at Stempelbøder eftergives af Finansministeren, dog saaledes, at Eftergivelse af Bøder paa indtil 25 Kr. foregaar hos vedkommende Amt. Det foreslaas nu, at denne 25 Kr. s Grænse slettes, saa at Amterne ogsaa kan eftergive større Stempelbøder end 25 Kr. Der er ikke i Lovforslaget fastsat nogen Overgrænse. Dette vil altsaa kunne gøres administrativt, men det er selvfølgelig Mening, at Amterne skal have udvidet Beføjelse. Man skal maaske lade Erfaringen afgøre, hvor højt man skal gaa; det vil naturligvis lette Arbejdet, at man kan lade saa meget som muligt afgøre ude hos de lokale Myndigheder.

I Lovforslagets § 2 omhandles Spørgsmaalet om Stempelafgift ved Bortlodninger. Her er den gældende Regel den, at man, det vil sige Finansministeren, kan fratage Stempelafgift indtil en Salgssum af 15 000 Kr. for den samlede Mængde Lodsedler, og i ganske særlige Tilfælde kan der gives Fritagelse for større Beløb. Praksis har imidlertid udviklet sig saadan, at Fritagelse for de første 15 000 Kr. altid bliver givet. Det foreslaas derfor, at man uden videre ved Lov en Gang for alle fritager disse første 15 000 Kr., saa at man i Fremtiden fritager de paagældende Foreninger o. lign. for at søge og Administrationen for at behandle de Ansøgninger, som alligevel vilde blive behandlet efter en Snor.

Jeg skal anbefale ogsaa dette Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Ingeborg Hansen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Det indeholder dels en Forenkling af Administrationen, som vi kun kan billige, dels en Kodifikation af allerede gældende Praksis. Begge Dele kan vi godkende, og vi kan derfor medvirke til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Bjerre: Det var vel nok et dristigt Spring, man foretog i 1929, da man overlod